

Становище

от доц. д-р Стела Ангова, катедра „Медии и обществени комуникации“, УНСС

за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ в професионално направление 1.2. „Педагогика“ (мултимедия) с обучение на английски език

с дисертационен труд на тема: **“Digital Media Literacy Bridging Culture and the Classroom” („Дигиталната медийна грамотност като свързващо звено между културата и класната стая“)**

представен от **Герасимос Калампаликис**, редовен докторант в катедра „Предучилищна и медийна педагогика“ на Факултета по науки за образованието и изкуствата (ФНОИ), СУ „Св. Кл. Охридски“ с научен ръководител проф. д. н. Божидар Михайлов Ангелов

I. Оценка на качествата на дисертационния текст

Дисертационният труд е с обем 142 страници във формат pdf. Съдържа увод, шест глави и библиография. Използваните източници са 170 на брой на английски език.

Докторантът аргументира актуалността на темата с новите предизвикателства, които Covid отправи към всички нас. Авторът много правилно се насочва към детската аудитория, която, както казва той, получава „огромно количество информация от широк спектър от източници, далеч отвъд традиционните медии (телевизия, радио, вестници и списания)“. Това я поставя в уязвимо положение поради липса на знание за поставяне на бариери и за подбор на качествено съдържание. В труда виждаме две важни групи, към които е насочена медийната грамотност: учители и ученици. Идентифицирани са дефицитите и съответно необходимостта от въвеждане на обучение по медийна грамотност. Анализирани са модели на преподаване, които могат да бъдат интегрирани в учебния процес. Авторът прави съпоставителен анализ на европейските практики по отношение на въвеждането на медийната грамотност в класната стая. Така много ясно се виждат отликите между държавите – на места натрупан солиден опит, на други – прохождение в прилагането на дисциплината, т.е. изводът е, че практиките зависят от стратегиите на държавите – тяхното присъствие или дефицит. Вижда се също и различното разбиране за медийната грамотност – дали е възприет по-широк поглед към медийната грамотност или тя е сложена в тясна рамка, например фокусът е поставен само върху технологичните компетенции, без да се вникне в знанието за възприемането и отправянето на медийни послания.

Безспорен плюс е насочването на вниманието към въпроса как Covid повлия на образованието по принцип и изведе на преден план въпроса за медийната грамотност дори в страни с отдавнашен опит. Важен извод е направен по отношение на нуждата от реформи във висшето образование (но това важи и за средното образование). Видимо е, че образователните институции и правителствата трябва да предприемат мерки за иновации и да догонят

технологиите. Друг безспорен принос е проведеното проучване сред ученици, което позволява да се изведат актуални данни за ситуацията и да се предложат решения на проблемите. Съгласна съм с констатацията, че пандемията принуди образователните институции да преминат в цифрова среда, а медийната грамотност се оказва ключът към ефективното продължаване на образованието изцяло в нова среда за дълъг период от време. В същото време докторантът заключава, че има държави, в които е наложително да се обърне внимание и да се въведат мерки за повишаването на цифровата грамотност на населението. Следователно, може да се говори за уязвими групи, населяващи цели територии (даден е примерът с Азербайджан, Беларус, Грузия и Молдова). Намерена е корелация и с медийната среда, ангажимента на медиите и т.н. Затруднението идва и от това, както казва авторът, ние живеем в невероятно хаотична информационна среда. Констатацията, че има глобално търсене на медийна грамотност, а няма обучени хора, насочва към важна стъпка, която трябва да бъде предприета от държавите – създаване на работещи стратегически концепции, които да бъдат реално реализирани. Тези дни в българските медии има публикации за катастрофално ниското ниво на европейските ученици за четене с разбиране и грамотност. Тези деца и младежи трябва да бъдат обучени да разбират медийните послания, да имат етично поведение, да разширят своя кръгозор. Според мен ще бъдат успешни тези общества, които бързо осъзнаят необходимостта от влагане на ресурси за медийно образование. В заключение, авторът успява да идентифицира важни проблеми и му пожелавам да успее да работи успешно по тяхното разрешаване.

II. Приноси на дисертационното изследване

Дисертационният труд безспорно допринася за обогатяването на медиязнанието в полето на медийната грамотност. Анализът на случаи, сравнителният анализ и собственото проучване позволяват да се види по-голямата картина по темата, да се посочат проблемните зони и да се планират действия.

III. Бележки и препоръки

Бележката ми е по отношение на фрагментирането на главите. Мисля, че е можело да бъдат обединени в три глави. Моята препоръка е това да стане при публикуването на труда. Другата ми бележка е по отношение на публикациите, за които не е посочено къде са публикувани. Бележките са по-скоро от техническо естество и по никакъв начин не отнемат от достойнствата на труда.

IV. Публикации и участия в научни форуми

Докторантът декларира три научни публикации и отговаря на националните минимални изисквания. Публикациите са по темата на дисертационния труд – за медийната грамотност в образованието и иновативните подходи на преподаване.

V. Заключение

Дисертационният труд е посветен на важна и актуална тема, която е разработена научно. Избран е подходящ методологичен апарат. Текстът е написан аргументирано и аналитично. Използван е интердисциплинарен подход и са проведени важни изследвания. Ще гласувам положително за присъждането на образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 1.2. „Педагогика“ (мултимедия) с обучение на английски език на Герасимос Калампаликис за дисертационния труд на тема **“Digital Media Literacy Bridging Culture and the Classroom”** („Дигиталната медийна грамотност като свързващо звено между културата и класната стая“).

19.06.2023

доц. д-р Стела Ангова